

عنوان مقاله:

ارزیابی قابلیت پیاده مداری در جهت توسعه محلات پایدار شهری نمونه موردی: محله جلفا در اصفهان

محل انتشار:

دومین کنفرانس بین المللی معماری، عمران، شهرسازی، محیط زیست و افق های هنر اسلامی در بیانیه گام دوم انقلاب (سال: 1401)

تعداد صفحات اصل مقاله: 17

نویسندگان:

غزل بخشیان - دانشجوی کارشناسی ارشد مهندسی معماری دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران

ابوالفضل دهقان منگابادی – استادیار دانشکده مهندسی معماری و شهرسازی دانشگاه صنعتی شاهرود، شاهرود، ایران

خلاصه مقاله:

پیاده روی آسان ترین ، دیرینه ترین و پایدارترین گونه جابجایی انسان به ویژه در مقیاس محله بوده است . بعد از انقلاب صنعتی با توسعه زیاد شهرها و ورود خودرو درزمینه فعالیت های شهری و تحل ارتباطات اجتماعی ، جذابیت معابر و فضاهای پیاده تحت تاثیر قرار گرفتند و پیاده روی ارزش خود را از دست داد و تاکید فراوان بر حرکت سواره و حل مسائل گوناگون آن، به عنوان مهم ترین شرط پیشرفت اقتصادی – اجتماعی شهر ها، توسط مدیران شهری و برنامه ریزان قرار گرفت . پژوهش حاضر با هدف ارزشابی معیارها و زیرمعیارهای موثر بر پیاده مداری و توسعه محلات پایدار شهری و ارزیابی آن در محدوده مورد بررسی صورت گرفته است . بخش اول به بررسی سابقه تحقیقاتی ، مبانی نظری معطوف بوده است و در آخر مدل عملیاتی و مفهومی پژوهش تدوین گردیده است . این تحقیق توصیفی – تحلیلی و از گونه کاربردی است . ابزار پژوهش پرسشنامه است که به صورت نمونه گیری تصادفی ساده میان ساکنان محله جلفای اصفهان پخش شده است . تحلیل و تجزیه داده های پرسشنامه با استفاده از آزمون تحلیل میانگین ، همبستگی ، تحلیل مسیر و تحلیل رگرسیون به همیاری نرم افزار spss انجام گرفت . نتایج نشان میدهد که از بین چهار مولفه اصلی ، مولفه زیبایی شناختی و بعد زیست محیطی بر پیاده مداری ساکنان اثر بیشتری دارند؛ در حالی که بعد کالبدی فضایی بیشترین امتیاز را در میان ساکنان محله داراست . دربین معیارهای ابعاد، معیار آسایش صوتی از بعد زیست محیطی و معیار فعالیت فرهنگی اجتماعی فرهنگی بیشترین اثرگذاری را بر پیاده مداری محله بیان می شود.

كلمات كليدى:

پیاده مداری ، معیارها و ریز معیارها، محلات پایدار شهری ، محله جلفا اصفهان .

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

https://civilica.com/doc/1614266

